

Telegraful Român.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nou abonament

deschidem cu 1 Ianuarie v. 1917 la ziarul

„Telegraful Român“

cu prețurile indicate în fruntea foii, anume:

**pe un an 16 coroane,
pe șase luni 8 coroane,
pe trei luni 4 coroane.**

Rugăm pe stimații noștri abonați, să binevoiască a-și reînnoi din vreme abonamentul, stăruind totodată pentru lățirea ziarului nostru în cercurile amicilor și cunoscuților lor. Luptăm încă cu mari greutate, de diferite soiuri, cari ne împedecă să scoatem foaia regulat, de trei ori pe săptămână. Sperăm însă, că în curând vor fi învinse, și atunci foaia va apărea ca mai înainte, în zilele obicinuite.

Abonamentele se fac prin mandat postal, trimițându-se prețul înainte. Numele abonatului, împreună cu locuința și cu posta ultimă, să se scrie corect și la locul nostru, la Sibiu, să nu se facă greșală. Banii se trimit **Administrației ziarului «Telegraful Român» în Sibiu (Nagyszeben), str. Măcelarilor 45.**

Administrația.

Scopurile antantei.

Sibiu, 26 Ianuarie n.

Ofertul de pace, făcut antantei din partea puterilor centrale, e plin de demnitate, de sinceritate și de durere de inimă față de omenime, pe care vrea să o cruțe de ulterioarele și inutilele vărsări de sânge și de toate celelalte jertfe, reclamate de continuarea războiului. Răspunsul antantei la ofertul acesta și mai ales răspunsul dat la nota mijlocitoare de înțelegere a prezidentului statelor unite americane, e din contră, plin de îngâmfare, de încredere oarbă în puterea pe care antanta nu o are, de nemodestie și de brutalitate față de omenime. Antanta vrea învingere, și apoi pace! După ce însă în cele treizeci de luni trecute de război, antanta n'a dat față niciodată cu învingerea, dar în război și-au pierdut în aceste treizeci de luni viața și sănătatea aproape douăzeci de milioane de oameni, antanta, alergând după învingere, vrea, ca popoarele implicate în război să mai jertfească încă douăzeci de milioane de oameni, fără ca ea să se poată apropia cumva de învingere. Nu e asta brutalitate, sălbătăcie, crimă strigătoare la ceriu? Și nu e nemodestie, ca să nu-i zicem altcum, după adevăratul ei nume, ridicarea de pretensiuni față de puterile centrale atât de exagerate, încât nici în cazul, dacă puterile centrale s'ar afla în situația în care se află acum antanta, dacă ar fi adecă ele învinse la toate fronturile, nu ar putea să le accepte, fără a săvârși act de sinucidere?!

Să le supunem unei examinări mai amănunțite.

Cu privire la scopurile pe cari le urmărește antanta cu purtarea războiului, se spun în nota trimisă prezidentului Wilson următoarele:

«Scopurile războiului sunt binecunoscute. Ele au fost precisate în mai multe rânduri, în declarațiile făcute de căpeteniile diferitelor guverne. Scopurile acestea, în amănuntele lor, cu toate compensațiile și justele despăgubiri pentru pierderile îndurate, vor fi expuse numai în momentul pertractărilor. Lumea civilisată știe, că scopurile acestea cuprind în ele toate lucrurile necesare: în prima linie reînființarea Belgiei, Sârbiei și Muntenegrului, cu despăgubire corăspunzătoare pe seama lor. Părăsirea teritoriilor ocupate din Franța, Rusia și România și acordarea reparației motivate. Reorganizarea Europei, garanță cu privire la domnia durabilă, întemeiată pe respectarea principiului de naționalitate și pe respectarea drepturilor tuturor popoarelor, mici și mari, precum și pe astfel de stabilire, care sunt acomodată să apere hotarele, de pe uscat și de pe apă, în contra atacurilor neîndreptățite. Retrocedarea provinciilor și teritoriilor, cari au fost răpitate mai înainte dela alții, prin forță sau în contra voinței populației, apoi eliberarea Italienilor, Slovenilor, Românilor, Cehilor și Slovacilor de sub domnia streină, eliberarea popoarelor supuse sângeroasei tiranii turcești și îndepărtarea imperiului turcesc din Europa, pentru că țara aceasta fără îndoială stă departe de civilizațiunea apuseană!..»

Va să zică, întâi de toate vrea antanta reconstruirea statelor mărunte, sdrobite în cursul războiului, anume, a Belgiei, Sârbiei și Muntenegrului. România, cum se vede, deși sdrobotită și ea, nu cade în categoria aceasta, probabil, pentru că nu e încă de tot sdrobotită. Mai este o parte din țară, Moldova, care se află în posesiunea Românilor. Dar vorba e, că de ce puterile centrale să reconstruiască statele mărunte, nimicite în cursul războiului? Puterile centrale le-au silit să intre în război și să înceapă lupte cu uriași, cari nu pot fi învinși? Antanta le-a băgat prin seducere în război, antanta deele deci și ajutorul necesar ca să se reculeagă după război; iar din partea puterilor centrale se va săvârși act de generositate, dacă li-se va lăsa intacte teritoriile de mai înainte.

Cere apoi antanta, ca puterile centrale să părăsască teritoriile ocupate din Franța, Rusia și România, reparând tot ce a stricat războiul în aceste trei state. Nimic mai ușor decât împlinirea acestei condițiuni. Antanta n'are decât să accepte ofertul de pace făcut în mod atât de generos, și n'are decât să părăsască și ea coloniile ocupate germane, căci după aceasta și după legarea păcii, toate teritoriile ocupate de puterile centrale vor fi părăsite în mod necondiționat. Cât

privește reorganizarea Europei după principiul de naționalitate, de-ne voe antanta să nu credem în sinceritatea acestei condiții de pace, în sinceritatea acestui scop al războiului, pentru că dacă întru adevăr acesta ar fi fost scopul începerei războiului, adecă respectarea principiului de naționalitate, atunci atât Rusia, cât și Anglia, ar fi început de mult, cu mult mai înainte de război, să respecteze la ele acasă principiul de naționalitate. Căci faptul e, că în Rusia și în Anglia sunt naționalități cu mult mai asuprite și mai nemulțumite decât în alte state.

Tot ca scop al purtării războiului până la învingerea antantei e trecută apoi în nota antantei și retrocedarea provinciilor și teritoriilor luate dela alții cu forța, ori fără învoirea populației. De bună seamă, că antanta s'a gândit la Elsața și Lorena, provinciile cucerite cu arma dela Franței, nu luate cu forța și încorporate la Germania; dar nu se va fi gândit la nici un caz și la Basarabia, provincie luată cu adevărat cu forța și mâne și încorporată la hrăpăreața Rusie. Vorbind însă antanta în general despre provincii și teritorii răpitate, credem, că la pertractările de pace, cari vor urma, dacă nu antanta, apoi alții vor estinde favorul reclamat de antantă pentru Elsața-Lorena asupra Basarabiei răpitate de Ruși dela sânul României, singura provincie, care merită acest favor.

În fine mai urmărește antanta cu continuarea războiului și scoaterea Turcilor din Europa și eliberarea Italienilor, Slovenilor, Românilor, Cehilor și Slovacilor de sub domnia streină. Că ce înțelege antanta sub aceasta, nu putem să știm. Ce știm este, că încât ne privește pe noi, Români din statul ungar, domnia sub care ne aflăm de o mie de ani și mai bine nu e streină pentru noi, ci e domnia, pe care strămoșii noștri au decretat-o de bună și au acceptat-o pentru ei și pentru noi. Când au venit Maghiarii în țara Ardealului și au învins în lupte pe Români, cari și-au pierdut pe conducătorul lor, pe Gelu, Români au legat pace cu Maghiarii și «dextram dantes» au ales împreună de conducător comun al lor pe Tuhutum, jurându-și credință reciprocă. De atunci tot împreună am trăit și împreună ne-am apărat hotarele țării, în trecut ca și acum. Credința noastră față de tron a fost totdeauna curată ca soarele și tot așa și iubirea noastră de patrie. Neînțelegerile pe cari le-am avut în trecut, nu cu poporul maghiar, ci cu stăpânitorii de pe vremuri, cu guvernele, rele pentru noi, dar rele și pentru Maghiari, n'au fost alta decât temeri nemotivate, și dintr'o parte și dintr'alta, și poate că și lipsă de încredere, și la unii și la alții. Spre o esire de sub domnia sub care se află nu au nisuit însă Români din statul ungar nici odată; și cu atât mai puțin se pot ei gândi la un astfel de lucru acuma, când au dat de nou probe

atât de învederate despre iubirea lor de patrie și despre alipirea cătră tron și casa domnitoare, încât orice neîncredere față de ei trebuie să dispară pentru viitor. Orice intervenție a antantei în favorul nostru, a Românilor din statul acesta, este deci nedorită, vătămătoare chiar pentru noi, prezentându-ne în fața lumii ca pe unii, cari înșiși am fi reclamat sprijinul și intervenția aceasta, ceace nu am făcut și nu vom face. Neînțelegerile noastre cu Maghiarii le vom aplană noi, fără ajutorul altora, pe care nu l-am dorit, nu l-am cerut și pe care, oferindu-ni se, și încă din partea dușmanilor patriei noastre, trebuie să-l respingem cu energie și cu indignare!

Români din Ungaria și România.

Cu mare întârziere, pricinuită de comunicația greoaie și de legăturile încă și acum nenormale pe cari le avem, noi, sibiinii, cu lumea cealaltă, luăm cunoștință despre un temeinic articol, scris de Escelența Sa, Inaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit al nostru, *Vasile Manole*, de sus în revista maghiară «Kelet népe». În traducerea românească, făcută din partea «Gazetei Transilvaniei», articolul Escelenței Sale sună astfel:

România a tăiat în carnea sa proprie, când urmând presiunii rusești și presiunii unei opinii publice seduse prin rubele sunătoare, s'a alăturat la dușmanii Ungariei și Austriei. Brătianu și consoții săi au comis o crimă strigătoare la cer împotriva neamului românesc, când au rupt fidelitatea de alianță, tocmai în momentul cel mai critic. Politicianii români, cari cugetau să asigure un viitor mai bun românismului, prin aceea, că și-au expus patria puvoiiului panslav și armele românești le-au pus în serviciul acestui puvoiu, se apropie în mod precipitat de desamăgiri catastrofale. Interesele etnice, economice, culturale și morale arătau rasa românească, ca aparținând la partea acelor mari puteri, a căror interese politice balcanice și universale se încrușează cu politica rusească. Pușinii aventurieri, cari ca cetățeni necredincioși ai regatului ungar, au fugit dinaintea îndeplinirii datorințelor lor patriotice la București, au propovăduit, că ardelenii de limbă românească doresc a fi «eliberați».

Acești aventurieri, cari s'au arătat nedemni față de numele lor românesc, au putut fi seduși numai prin rubla sunătoare, ca să ia pozițiune față de patria lor natală și față de regele Ungariei. Monarhia habsburgică este un factor indispensabil al echilibrului european. Existența de o mie de ani a statului ungar zace tocmai așa la inima cetățenilor săi de limbă românească, ca și a cetățenilor neași maghiari. Fiecare conștientios cetățean român al acestui stat este gata a-și jertfi bunurile și sângele său pentru a apăra integritatea teritorială a monarhiei.

Atacul ascuns al României în contra Ungariei a provocat în inimile

tuturor Românilor din Ungaria o durere adâncă.

Regatul român a fost chemat la viață prin Ungaria, căci Muntenia a fost întemeiată de Radu Negru dela Făgăraș, iar Moldova de Dragoș dela Maramurăș, iar România modernă și independentă a devenit prin sprijinul monarhiei habsburgice stat puternic și liber.

Mișcarea spirituală, care a produs România de azi, a purces din Ungaria. În biserică limba românească fu folosită mai întâi în Ungaria, pe când în principatele dunărene predomina încă liturgia slavă. În Ungaria fu interzisă această liturgie pentru Români, prin decretul dat de principele George Rákoczi, în anul 1643, care decret prescria folosirea limbii românești în bisericile și școlile românești. În România s'a urmat acestui exemplu mai târziu. Impulsul spre cultura națională a României a purces din Ungaria și Ardeal. Sub domnia fanariotă conștiința națională din România într-o tăta slăbise, încât în viața socială și bisericească limba românească era strămoșită de cea grecească. Atunci veni în România, tot din Ardeal, învățătorul George Lazar, care pe la începutul secolului al XIX-lea întemeie prima școală românească. Chiar și academia română de știință fu înființată de românii ardeleni Treboniu Laurian și Papiu Ilarian. Astfel a lucrat cultura ungară asupra culturii române. Afirmarea, că românii din Ungaria au rămas îndărăt din cauza asupririi maghiare și că ar trebui să-i elibereze, — n'are astfel nici o îndreptățire morală.

România datorește dublei monarhii și națiunii ungare și pe alte terene asfel de multumite. Exemplele muncii economice răsplătitoare ea le-a văzut la noi și și le-a însușit. Regele Carol a trimis adeseori pe ad-Kalinderu, în Ungaria, pentruca să învețe și să studieze instituțiile de model de economie. Intreaga viață economică a României a obținut de aici în general multe îmbolduri. Și pentru aceea suntem amăriți din acel motiv, că cei dela cărma României au rupt acuma legăturile folositoare, cari țineau alăturată țara lor de Ungaria. Aceasta ne-a măhnit adânc, nu numai pe noi, ci și pe unii însemnați bărbați de stat români. Mult pășitul moșneag Petre Carp și-a exprimat mahnirea sa în consiliul de coroană român ținut la 27 August, cu cuvintele, că dorește din inimă, ca România să fie învinsă, deoarece alianța cu Rusia a adus românilor totdeauna numai nefericire.

România a călcat jurământul de fidelitate, spre durerea noastră profundă, a rupt pecetea tratatului de alianță, a ridicat și a îndreptat armele spre patria noastră natală, în contra înălțatului nostru rege și în contra propriilor săi frați, cari de doi ani se luptă pe viață și pe moarte cu un curaj neasemănat împotriva dușmanilor monarhiei. Fiii României n'au ascultat de glasul sângelui, n'au luat aminte de chemarea fraților de o origine și o credință, cari nutriau speranța, că trupele României vor merge pe partea noastră, împotriva dușmanului comun, care voește să ne sdrobească patria natală, iar rasa românească să o sugrume. Ei s'au lăsat a fi ademniți prin lupii îmbrăcați în piele de oaie, prin promisiuni de ale lui Iuda, ei au uitat de interesele vitale ale neamului românesc și sub pretextul de a ne elibera pe noi, s'au alăturat lângă acele horde rusești, cari au jefuit și nimicim satele și bisericile noastre zidite de Ștefan cel mare, cari au ucis pe urmașii renumiților grăniceri dela Dumbrava roșie, cari au profanat și au pângărit Putna și Suceava, locurile sfinte ale sufletului românesc, și cari au dus cu sine toate bogățiile adunate cu sudoare și trudă din partea părinților și strămoșilor noștri. Și fiii României voesc acum să ajute acestei horde, ca să ne plece sub domnia cnutului!

Unde și în ce se arată iubirea față de patria noastră natală, români fraticizi? Cum poate fi patriotismul vostru o virtute? Bunul, spre care se nizește patriotismul vostru, constă în aceea, a cauza altora durere. Voiți să măriți frontiera țării voastre, în dauna tera voastră și venitul vostru, prin jefuirea altor popoare! Se poate aprecia ca virtute ceea ce calcă în picioare orice virtute? Voi nimicici legăturile societății omenești, profanați nevinovăția, voi estermițați noțiunea dreptății! Corectitate și ură națională sunt noțiuni incompatibile. Unde sclipesc armele, acolo nu există adevăr! Acela, care urește neîmpăcat și jefuește, nu poate fi corect. Și voi afirmați, că toate acestea le faceți din iubire față de patria natală?

Unde și în ce se arată iubirea față de patria noastră natală, români fraticizi? Cum poate fi patriotismul vostru o virtute? Bunul, spre care se nizește patriotismul vostru, constă în aceea, a cauza altora durere. Voiți să măriți frontiera țării voastre, în dauna tera voastră și venitul vostru, prin jefuirea altor popoare! Se poate aprecia ca virtute ceea ce calcă în picioare orice virtute? Voi nimicici legăturile societății omenești, profanați nevinovăția, voi estermițați noțiunea dreptății! Corectitate și ură națională sunt noțiuni incompatibile. Unde sclipesc armele, acolo nu există adevăr! Acela, care urește neîmpăcat și jefuește, nu poate fi corect. Și voi afirmați, că toate acestea le faceți din iubire față de patria natală?

Cine vine în patria noastră cu cuvinte ipocrite și cu intenții de a prăda, acela nu e fratele nostru, ci un dușman păgân, neîmpăcat, care își condamnă, el însuși, pe frații și părinții săi, spre a-și potoli pofta sălbatică. Da, vezi bine, frații noștri de ieri s'au făcut, prin faptele lor păcătoase și rele, dușmanii noștri cei mai mari și neîmpăcați, în contra căroră conform legii naturale, ridicăm mâna spre a-le da lovitura nemiloasă. Căci cine varsă sânge omenesc, sângele aceluia trebuie vărsat. (Genesa, IX, 6.)

Sufletul meu de arhipăstor e nesfârșit de fericit, că poporul românesc din Ungaria a rămas neclintit în credința sa față de tron. Soldații români viteji și credincioși sunt conluptători demni ai armatei glorioase a regelui nostru și și-au manifestat credința față de patria natală ungară și față de tron prin faptele strălucite în timpurile critice. Și fiecare soldat român din Ungaria lucrează conform voinței lui Dumnezeu, dacă va sdrobi cu arma sa pe dușmanul acela, care a năvălit într'un mod așa de rușinos asupra locuitorilor ardeleni, de i-au alungat din locuințele lor.

Din pastorală, pe care am edat-o împreună cu episcopul arădan Ioan I. Papp și cu episcopul Dr. E. Miron Cristea dela Caransebeș, citez următoarele rânduri:

«Războiul contra fraților noștri nu l-am dorit noi, nu l-am provocat noi; noi ne-am năzuit cu lealitate deplină la pace între România și Ungaria, și — sinceri chemării noastre — ne vom ruga și mai departe la Dumnezeu, să ne dăruiască nouă și lumii întregi pacea, căci sfântul Vasile cel mare zice: Nu există nici un bun mai mare, decât pacea, acest dar dumnezeesc, al cărui nume sună mai plăcut decât orice altceva... Fiți tari în credință către Dumnezeu, voi cari cătra Tron și Patrie cu rapte așa de strălucitoare și cu jertfe așa de leale».

Aceste cuvinte ale pastoralei noastre au aflat un puternic răsunet la toți românii monarhiei. Ele sunt răspunsul acestor români la sperjuriul și la năvălirea hoțească a regatului României.

Acțiunea lui Wilson. Prezentul statelor unite americane, domnul Wilson, a întreprins un nou pas în interesul păcii. Domnul Wilson nu-și consideră deci de încheiată, ori zădărnicită acțiunea de pace,

prin refuzul categoric al antantei, ci are încă speranță, că susținând și pe mai departe ideea păcii la suprafață, mai curând ori mai târziu are să urmeze totuși pacea așteptată cu dor de lumea întreagă. De astădată domnul Wilson nu s'a adresat beligeranților, ci senatului statelor unite americane, căruia i-a adresat o scrisoare interesantă în chestia terminării războiului, precisându-și în ea părerile cu privire la condițiile, sub cari va putea să fie legată pacea durabilă. Scopul e probabil acela, ca senatul statelor unite americane să aprobe și din partea sa părerile prezentului Wilson. Vom publica scrisoarea în întregime în numărul viitor.

Conferențe în Berlin. În cursul săptămânii trecute miniștrii prezenți din Ungaria și Austria, domnii Ștefan Tisza și Clam-Martinitz, însoțiți de miniștrii de agricultură, de cei din fruntea oficiului de alimentare și de diferiți referenți, au mers la Berlin, unde au ținut cu colegii lor de acolo mai multe consfătuiri, sub prezidenția cancelarului german Bethmann-Hollweg. După informațiile pe cari le aflăm în ziarele din capitală, au fost discutate numai chestii de ordin economic, stabilindu-se o anumită uniformitate în privința împărțirii alimentelor între cetățenii din diferitele state aparținătoare la puterile centrale. S'a regulat și chestia împărțirii după dreptate a cerealelor capturate în România. Mai ales din partea guvernului nostru ungar s'a reclamat o parte din cerealele române pe seama populațiunii din acest stat, pe motivul, că la noi recolta anului trecut a fost slabă, încât din ea nu se pot acoperi toate trebuințele, iar în anii premergători, în cari am avut recolte mai bune, surplusul l-am pus la dispoziția aliaților noștri. Din partea Germanilor s'a manifestat cea mai mare prevenire față de această justă cerere a guvernului nostru și astfel conferențele de miniștri din Berlin au fost terminate cu cel mai mulțumitor rezultat pentru țara noastră.

Curent de pace în Rusia? Știre senzațională vine din Rusia, firește, pe căi lăaturalnice, prin presa italiană, care o comunică cu multă îngrijorare. E vorba adevărat, cumcă actualul ministru de externe rusesc, domnul Pokrovski, ar fi obținut un concediu mai lung, și cu substituirea sa ar fi fost încredințat din partea țarului domnului să se retragă din postul de ministru prezident rusesc, din motivul, că înclina spre pace și dorea să lege pace separată cu puterile centrale. A trebuit deci să plece, iar locul său l-a ocupat războinicul Trepov, care a declarat, că Rusia nu leagă pace cu nime, până nu pune mâna pe Constantinopol și pe Dardanele. De atunci s'a dus și Trepov și locul său l-a luat Galiczyn, om mai puțin războinic decât Trepov, iar acum e chemat în fruntea ministeriului rusesc de externe de nou pacifistul Stürmer. Ce se însemne aceasta? Sunt date numai două posibilități: Ori că Stürmer s'a convins, că între împrejurările date Rusia încă

FOIȘOARA.

Evangelia — putere dumnezească.

— Traducere, de Gh. Henția, paroh. —

(Urmare).

3

Invesește-te! Ferește-te de a te asocia cu sectari moroși, cari învață, că sunt înrudiți mai deaproape cu Isus, decât alți oameni, cari nu aparțin sectei lor. Aparține iarăși vieții, prietenilor tăi onești și afacerilor casnice. Și cu adevărat, celce nu dă uitării floarea din pustietate, nu te va uita, nu te va neglija nici pe tine. Viețuește și lucrează în conformitate cu învățăturile lui Isus, așa precum El le-a dat în predica de pe munte întregului popor, iar în singurătate învățăceilor săi. El nu te va cunoaște după suspinele tale, după rugăciunile și simțămintele tale pioase; nu după cuvintele: Doamne! Doamne! ci după acțiunile tale, după fructele tale. Și împlinind fără a avea în considerare altceva, numai voia Tatălui tău din ceriuri, va răsări și pentru tine o zi frumoasă, când trezindu-te dintr'un vis frumos vei simți în tine evangelia lui Cristos, ca o putere a lui Dumnezeu, dată spre a te face fericit.

Da, Mântuitorule al lumii, Tu m'ai mântuit și pe mine! Sângele Tău de pe cruce a curs și pentru mine, dacă vreau prinde adevărul și viața adevărată așa precum Tu ne arăți în învățăturile Tale. Evangelia lui Isus, vestitoarea ceriului, revelația în mine a celor mai înalte, lucrează atunci ca putere dumnezească prin întreaga mea ființă, pentruca aceasta să se spele de orice necurățenie și greșală, și eu eliberat de

orice scepticism, să lucrez dumnezeiește și să devin fericit. Numai aceasta e ce mi se cere! Și a iubi pe Cristos însemnează: a iubi și a lucra, a binecuvânta și fericii în sensul lui iubitor și ceresc, ceea ce e un bine mai mare decât toată știința din lumea aceasta!

II.

«Căci împărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în putere».
(I. Cor. 4, 20).

Evangelia, putere dumnezeiească! Tu, gloria sufletelor înalte! Întărit prin tine fiecare privește cu liniște la viforul lumii. Tu ne prefaci viața, ne transfigurezi pulberea vremii în dumnezeire minunată. Evangelia, putere dumnezeiească! Tu ne conduci pe sanctuarul unde Dumnezeu tronează peste stele, unde locuiește fericirea și iubirea. O, fii și sanctuarul meu, pentruca să fiu liber, bun și curat și vrednic a mă numi făptură a lui Dumnezeu!..

Pentruce mulți oameni buni sunt nemulțumiți cu religia lor, văzând că ea nu le procură și lor aceeași bucurie, pe care alții mai norocoși au găsit o în ea? Pentruce pășesc înapoi fără curaj atăția oameni, înainte de a se perfecționa în credința lor și înainte de a deveni cu totul creștini, în sensul și spiritul lui Isus Cristos? Pentruce se abat mulți dela lucruri religioase, unde doară sunt în continuu chemați de dorința lor internă, și gândesc: Fiecare om își are spiritul său propriu? Ceeace se potrivește pentru alții, nu se potrivește pentru mine. Nu există nimic, ce se convină în mod binefăcător tuturor, ce să fie pentru toți de o potrivă de înălțător și fericitor. Eu trebuie să-mi clădesc singur credința!

Cum? Poți tu oare dubita în existența unor adevăruri înalte și fericitoare, cari ar fi necondiționat egal de valoroase în toate timpurile, în toate țările de pe globul pământului, pentru întreaga omenime? Poți tu oare dubita, când îți contrazice conștiința proprie, unită cu întreaga istorie a lumii? Pot să existe multe feluri de popoare, multe feluri de limbi, diferite legi și chiar biserici: religie există numai una, religia singură fericitoare! Nu au oare toate națiunile numai un Dumnezeu, la care se roagă în pulbere, fie imaginațiunile lor despre suprema ființă cât de variate?.. Nu au oare toți o dorință, o speranță spre eternitate, și retribuția binelui și a răului după moarte, fie părerile lor despre starea sufletelor dincolo de mormânt ori cât de variate? Nu au oare toți o lege eternă și egală în pepturile lor, legea dreptății și a iubirii, legea din care se derivă orice virtute, orice oroadă pentru crimă; legea, pe care Isus a pronunțat o prin cuvintele: Ceeace voești ca oamenii să-ți facă ție, aceea fă și tu lor! Pentruce refuzi a vorbi cu Petru: «Cu adevărat pricep, că Dumnezeu nu este căutător la fața, ci din tot poporul celce se teme de El și face dreptate, este primit lui». (Fapt. Ap. 10: 34, 35).

Pentruce refuzi a privi pe alți creștini de creștini tot așa de desăvârșiți și înțelepți, precum ești tu, dacă ei deviază în deosebitele lor imaginațiuni de ale tale? Sau, pentru ce te crezi tu superior lor, dacă ei sunt mai puțin inteligenți și învățați de cum ești poate tu, și dacă ei venerază pe Dumnezeu după concepțiile lor mai restrânse în simplitatea și umilința inimei lor? Nu știința face pe creștin, ci iubirea lui Isus Cristos, iubirea, cu care El, sfântul, a iubit pe oameni, și cu care și noi trebuie

să-i iubim, — aceasta formează pe creștin. «Căci împărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în putere!» (I, Cor. 4, 20).

În expresia aceasta a sfintei scripturi reșede un sens profund. E demnă pentru creștini, ca să fie pătrunsă în întregime, și iarăși ca și ei să fie pătrunși de ea. Cuvântul lui Dumnezeu exerciază numai atunci puterea sa asupra spiritului și a inimei omenești, când l-am adus în noi la o cunoștință vie. Căci imaginațiuni întunecoase se perd foarte curând în întunec. Numai aceea ce a intrat bine în mintea noastră, ne poate rămânea statornic în memorie.

«Impărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în putere!» Ce este împărăția lui Dumnezeu?

Cel mai bun explicator este acela, care se servește de această numire, anume, apostolul Pavel. Impărăția lui Dumnezeu este evangelia, pe care a adus-o Isus Cristos, pentruca să facă fericiri pe cei păcătoși. «Evangelia este, — spune Pavel, — o putere a lui Dumnezeu, care mântuiește pe tot cel ce crede în ea...» (Rom. 1, 16). «Iar cuvântul de pe cruce nebun este celor peritori, iar nouă celor ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu». (I, Cor. 1, 18).

Proclamarea mântuirii deci, pe care ne-a dat-o Mântuitorul lumii, și învățăturile ce ni le-a împărțit, prin singură ascultarea căroră putem să ne împărțim de o astfel de mântuire, cu un cuvânt, *Evangelia Fiului lui Dumnezeu, este împărăția lui Dumnezeu!* Pentruca aceasta înaltă pe muritori deasupra năcazurilor vieții acesteia, deasupra pulberii acestui pământ, deasupra plăcerilor ordinare, animalice, li ridică sus, spre cele dumnezeiești. Religioniua lui Isus Cristos întemeiază pe întinsul rotoșol al pământ-

nu poate lega pace, și astfel se acomodează și el curentului războinic, ori apoi că țarul s'a convins, că politica pacifistă a lui Stürmer e bună și corectă și astfel e acceptată și din partea sa. Ne vine să credem, că avem de a face cu cazul din urmă, adică, cu ridicarea curentului pacifist deasupra curentului războinic în Rusia.

Monarhul în Tirol. Din Viena se comunică, cumcă Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Carol, a plecat, împreună cu Maiestatea Sa, Impărăteasa și Regina Zita, în 14 Ianuarie n. la Innsbruck. De aci Monarhul nostru a plecat cu suită mică la frontul italian, iar Impărăteasa și Regina Zita a rămas în Innsbruck. Pretutindenea pe unde a trecut, Monarhul nostru a fost primit cu mare solemnitate. A fost o călătorie cu adevărat triumfală. La cartierul general dela frontul din Tirol a fost primit de Arhiducele Eugen, comandantul suprem al trupelor dela acest front, și de ceilalți generali. Maiestatea Sa a discutat cu generalii săi în mod amănunțit situația militară dela acest front, și a predat apoi Arhiducelui Eugen ordinul Maria Terezia, mare cruce, pentru meritele câștigate în cursul războiului. Intr-o vorbire avântată Arhiducele Eugen a rugat apoi pe Maiestatea Sa, să-și pună și sieși pe pept marea cruce a ordinului Maria Terezia, pe care nime nu e atât de îndreptățit să-l poarte, ca tocmai Maiestatea Sa. Monarhul a satisfăcut acestei dorințe, și cu marea cruce a ordinului Maria Terezia pe pept a inspectat întregul front, făcând drumul în parte cu sania. Maiestatea Sa, pe deplin mulțumit cu cele văzute și mai ales emoționat adânc de primirea ce i s'a făcut din partea populației germane și italiene din Tirol, s'a reîntors la Innsbruck, iar de aci, împreună cu Impărăteasa și Regina Zita, la Viena.

Războiul.

La frontul dela apus părți din regimente bavareze au intrat în pozițiile dușmane, făcând prizonieri și capturând câteva mitraliere. Pe alte locuri înaintarea trupelor engleze a fost împedecată de soldații germani. La frontul italian detașamente de ale noastre au luat un șanț dușman, în trailere dela dușman și ca prizonieri trei ofițeri și 130 soldați. La frontul răsăritean a fost foc viu de artilerie la Düna și la Luck. Pe la Dünaburg dușmanul intrase în pozițiile noastre, dar a fost scos din ele. În Carpați e foc de artilerie. Atacuri dușmane au fost respinse pe la Slanicu, valea Putna și Casinu. În Dobrugea trupe bulgare au trecut Dunărea la Tulcea, apărându-se cu energie în contra atacurilor rusești. În Macedonia nu s'a întâmplat nimic mai însemnat.

tului, în toate țările și împărățiile, din toate popoarele o împărăție nouă, nu una pământească, ci o împărăție a spiritelor, al căror principe și tată e cel mai superior spirit. Religiozitatea lui Iesus, sau credința întru îndeplinirea cuvântului Său, reconstruiește înfrățirea tuturor oamenilor, aprinzând partea dumnezeiască, ce locuiește în om, și aducând pe toți cei meniți spre nemurire în comunitate cu Dumnezeu, cu tatăl tuturor.

Impărăția lui Dumnezeu e împărăția păcii vecinice, a iubirii și fericirii vecinice. Ea e neperitoare, așa precum sunt și locuitorii ei, spiritele create pentru viața vecinică. Ea începe pe pământ și se extinde peste mormintele celor morți în cealaltă parte a lumilor viitoare. Cei imperfecti aici, în pulbere, precum și dreptii cei desăvârșiți de dincolo, toți sunt îmbrățișați și uniți de cătră această împărăție. Toți stau aici și dincolo, înaintea lui Dumnezeu, ca niște fii ai lui, și ființele înalte, puterile, ingerii, sunt numai frați de ai oamenilor de mai înainte transfigurați. Pentru aceea evangelia, sau împărăția lui Dumnezeu, e adevărată numită în sfânta scriptură de însuși Cristos *împărăția cerească*. Această expresie e mai vie. Ea spune în același timp, că ar fi o împărăție a dispozițiilor cerești, sfinte; că ar fi o împărăție a fericirii cerești, neexplicabile; că ar fi o împărăție care nu ar fi întemeiată pentru viața pământească, ci care durează cu cerul și în ceriu, și care răspândește cu o splendoare neperitoare.

Aceasta este împărăția lui Dumnezeu, care însă, după cum învață Pavel, *nu stă în cuvinte!*

(Va urma).

Telegramele primite astăzi ne mai spun următoarele: armata lui Mackensen a evacuat malul nordic al brațului sf. Gheorghe (un braț al Dunării) pe la Tulcea. În Carpați pe unele locuri a fost foc mai potențat de artilerie. La frontul italian nu s'a întâmplat nimic mai însemnat, iar în Macedonia situația e neschimbată. La frontul dela apus e frig mare, care împedecă desvoltarea de lupte mai însemnate. În aer s'au dat însă lupte mari. Șase aeroplane dușmane au fost nimicite de Nemți.

Act de mulțumită.

Exprimăm mulțumită în numele comitetului central al «Asociațiunii», generoșilor dăruitori, cari și de astădată au răspuns la apelul subscrierului birou, contribuind cu obolul d-ilor lor, ca *răscumpărare a felicitărilor de Anul-nou 1917, pentru treburile Muzeului instituțiunii noastre*.

Au contribuit P. T.:

1. «Albina», institut de credit, Sibiu, K 20. 2. Dr. Aurel Novac, adv. Biserica-albă, K 20. 3. Eugenia și Victor Tordășianu Sibiu, K 20. 4. Andreiu Barseanu, prez. Asoc. Sibiu, K 10. 5. Dr. Ilarion Pușcariu, Arhimandrit Sibiu, K 10. 6. Dr. Ilie Beu, medic Sibiu, K 5. 7. Dr. Vasile Bologa, dir. școlii Sibiu, K 5. 8. Dr. Iosif Fărcaș, medic Sibiu, K 5. 9. Nicolae Togan, prof. Sibiu K 5. 10. Ioan Banciu, cassarul Asoc. Sibiu, K 4. 11. Livia Dr. Crăciunescu, soție de prof. Sibiu, K 4. 12. Dr. Pompeiu German, medic Sibiu, K 4. 13. Sofia Iltu, soție de inginer silv. Sibiu, K 4. 14. Pantaleon Luca, cap. în pens. Sibiu, K 4. 15. A. Mihăilțianu, soție de gener. Sibiu, K 4. 16. Constantin Popp, funcționar de bancă Sibiu, K 4. 17. Ștefan Stroia, not. comit. în pens. Sibiu, K 4. 18. Dumitru Vulcu, dir. de bancă Sibiu, K 4. 19. Krausz Antalné, Sibiu, K 3. 20. Felicia Rațiu, Sibiu, K 3. 21. Elena Simțion, soție de funcț. de bancă, Sibiu, K 3. 22. Petre Stoica, dir. de bancă, Satunou, K 3. 23. Dr. Ioan Stroia, prof. Sibiu, K 3. 24. Aurel Cosciuc, funcț. de bancă Sibiu, K 2. 25. Nicolae Iosif, inv. în pens. Sibiu, K 2. 26. Valeria Popescu, soție de funcț. de bancă Sibiu, K 2. 27. R. Mihăilțianu, Sibiu, K 1. 28. Sebastian, Sibiu, K 1. 30. M. B. Sibiu, K — 80. În total K 161-80.

Contribuirile, cari vor mai urma, se vor publica de aici înainte.

Sibiu, în 18 Ianuarie 1917.

«Biroul Asociațiunii».

NOUȚĂȚI.

Din parlament. Luni s'au început desbaterile meritorice în dieta țării. Au fost votate Luni și Marți mai multe proiecte de legi, referitoare la actul de încoronare și la eternizarea memoriei decedatului Impărat și Rege Francisc Iosif I, iar Mercuri au fost interpellări. S'a ventilat chestia incompatibilității și a fost vestejită purtarea deputaților dietali, cari au căutat să facă afaceri în cursul războiului. Vom reveni.

Guvernul român fuge. Scriu ziarele rusești, că guvernul român, împreună cu parlamentul și cu oficiile publice, se mută din Iași cu mare grabire în Rusia de sud. Asemenea se refugiază în Rusia și populațiunea din Moldova, ceea ce înseamnă, că și această parte din țara românească e considerată ca percutată.

Serbare în onoarea împăratului german. Ziua natală a împăratului Wilhelm 27 Ianuarie, se va serba anul acesta în mod deosebit și în orașul nostru. Și anume: Vineri, în 26 Ianuarie, seara la 6 $\frac{1}{2}$ ore, se ține un concert festiv în biserica cea mare sârbească; Sâmbătă, în 27 I. c., înainte de amiază la 10 ore, se oficiază serviciu divin în aceeași biserică, iar seara la 7 $\frac{1}{2}$ ore se aranjează o reprezentare patriotică și umoristică în sala teatrului. Afară de aceasta, Sâmbătă la ora 1 d. n. se dă o masă festivă în Hotelul Europa (Prețul unui tacâm 7 cor.)

Refugiarea familiei regale. Se anunță dela Iași, că regina Maria a României cu copiii săi, printul Nicolae și prințesele Elisabeta, Maria și Ileana au plecat la Petrograd, ca oaspeți ai țarului la Țarscoe Selo, unde vor sta mai mult timp.

Nu se mai censurează scrisorile! Oficiul din Cluj pentru censurarea scrisorilor și-a sistat activitatea. Astfel de aici înainte se pot trimite cu poșta, în ori ce parte a țării scrisori închise. Telegramme însă, au să fie încuviințate de comanda militară.

Anunț. Magistratul sibiian anunță, că începând cu ziua de 26 Ianuarie a. c. comanda cercului de totregire al Sibiului se află iarăș la localul său obicinuit. Glotașii ați ai anilor 1892—1898 nu trebuie prin urmare să se prezinte la Dobrițin, ci aici în Sibiu.

Biletele căilor ferate ungare. Ministrul de comerț a dispus, ca pe viitor să nu se mai arete prețul călătoriei pe biletele căilor ferate. La casele dela gări se va afișa tarifa, în care sunt însemnate prețurile biletelor de acum înainte. Numai tarifa aceasta este valabilă.

«Calea Vieții». Revista cu acest nume, care apare în broșurele, s'a schimbat cu începutul anului în foaie populară creștină și apare în fiecare săptămână. Se tipărește în Arad, cu tiparul tipogr. «Concordia», societate pe acții. Redactor al foii e domnul Dr. Nicolae Brânzeu. Abonamentul face 4 cor. 80 bani pe anul întreg. Redacția și administrația foii se află de prezent în comuna Battonya, comitatul Cenad.

Arhiva «Ligei culturale». Cu patru zile înainte de caderea capitalei București, adică în 2 Decembrie, conducătorii «Ligei culturale» din București, au dispus, ca arhiva Ligei să fie nimicită prin foc, ca să nu ajungă sub mână altora. Astfel, când armatele biruitoare aliate si-au făcut intrarea în București, în localul «Ligei culturale» nu au găsit alta, decât dulape goale și gramezi de hârtii arse în mijlocul curții. Cercetările întreprinse au dovedit, că intențiunea conducătorilor Ligei culturale a fost să ducă arhiva la Iași, dar în panica generală planul nu a mai putut să fie executat și astfel arhiva Ligei cu toate documentele însemnate din ea, a fost arsă. Păcat, pentru că se nu păcate.

Nu se dansează. Nici în Italia nu se pot oameni hotărâ să serbeze carnavalul. În urma unei hotărâri a ministrului de interne, sunt oprite baturile și purtarea măștilor.

Reluarea procesului. Din Viena se scrie: Aparatori frunțașilor cehi, osândiți în procesul de înaltă trădare a lui Kramarz și soții, au să înainteze zilele acestea o petiție, în scop de a se pertracta din nou procesul.

Mărci poștale nouă. Administrația poștelor pune în circulație mărci nouă de câte 2, 3, 5 și 6 fileri. Cele vechi se pot întrebuița și mai departe până la alte dispozitii.

Soție iubitoare. Maria Buchar, soția unui zugrav din Hohenselbe, este arestată pentru motivul că a trimis bărbatului său la front vin și prăjituri otrăvite.

De vânzare. O păreche de junci, rasa Pinzgau, de vânzare, la Ștefan Moga, Sibiu.

Bună pedeapsă. Proprietarul cafenelei Mollard, una din localitățile cele mai cercetate parisiene, a fost pedepsit cu o amendă de două sute de mii de franci și cu închiderea cafenelei, din cauză că a servit absint oaspeților.

Literatura și războiul. Dint' o statistică internațională publicăm următoarele date: În Germania au apărut 35 mii de cărți și broșuri în 1913; în primul an al războiului s'au tipărit 29 mii, iar în 1915 numai 23 de mii. — Producția în Franța este: 11 mii cărți și broșuri în 1913, în 1914 abea 8500; iar în 1915 numai 3900 cărți. — În Ungaria au apărut 2700 cărți în 1914, în 1915 numai 1800.

A trăit în lavină opt zile. Mai mulți soldați, cum se vestește dela Gratz, au fost aruncați de o lavină în prăpastie pe frontul sudvestic. Atât în ziua nenorocirii, cât și în ziua următoare s'au urmat fără înterupere lucrările de salvare. După opt zile

s'a găsit unul dintre soldați cu totul slăbit de puteri, dar fără nici o rană. Din norocire masele de omăt nu l-au înecat, iar în sacul militar mai avuse două pâni. Setea și-o potolise cu zăpadă din jurul său. Voinicul este deplin restaurat.

Impotriva cămătarilor de alimente. Primarul Brașovului a cerut poliției să-i comunice numele acelor persoane, care au fost osândite pentru cămătărie la vânzarea de alimente. În cazul, când persoana condamnată este dispensată, pe timp mai lung sau mai scurt, de serviciu militar pentru motive de interes public sau particular, primăria va cere dela comanda militară, ca cel condamnat să fie chemat imediat la serviciu, de oarece a pierdut dreptul de a fi considerat ca «indispensabil» în ocupațiunea sa civilă.

În amintirea maiorului Grigorie Iovescu. Împlinindu-se 6 ani dela moartea mult regretatului maior c. și r. Grigorie Iovescu, care își doarme somnul de veci în cimiterul militar din Sibiu, sora decedatului, doamna profesoară Eugenia Tordășianu n. Iovescu, din acest trist aniversar a dăruit 10 cor. la «Fondul săracilor din parohia Sibiu suburbial Iosefin», întemeiat de familia Iovescu—Tordășianu și administrat de Reuniunea femeilor din acea parohie, iar cu 10 cor. a complectat la cor. 100, «Legatul maiorului Grigorie Iovescu pentru ajutorarea copiilor săraci din Sibiu suburbial Iosefin aplicați la meserii», administrat de Reuniunea meseriașilor sibiieni.

Poșta redacției.

D-lui O. A. în B. Reflexiunile de cari întrebii, au sosit la redacție, dar nu erau puse pe hârtie cu destulă îngrijire, ca să poată fi publicate. Coloanele ziarului acestuia stau totdeauna deschise pe seama preoților noștri, cari «susțin organul arhidiecezan», cum scrii, dar aceea ce ne trimiți spre publicare, trebuie să fie cu adevărat publicabil. Că ce e publicabil și ce nu, stabilim noi, în mod inapelabil, și nime nu are să se supere pentru esecerea cu rigoare a acestui drept al nostru.

Cărți și reviste.

Anuarul băncilor române pe anul 1917. Anul al XVIII. Redactor: Constantin Popp, Sibiu, Tipografia arhidiecezană, 1916. Prețul K 5-30, incl. porto.

bani, însoțimior și altor întreprinderi românești din Ardeal și Ungaria, a apărut în zilele acestea în formatul obicinuit și în estensiune de 9 coale de tipar.

Partea calendaristică conține pe lângă calendarul anului 1917, încă următoarele îndrumări și notițe de interes și folos pentru cercurile băncilor și pentru ori și cine:

1. Noua tarifă postală intrată în vigoare la 1 Octombrie 1916.
2. Tarifa pentru telegrame.
3. Tarifa nouă de timbre, intrată în vigoare la 1 Decembrie 1916.
4. Chei pentru calcularea intereselor pe zile.
5. Competința de timbru a registrelor comerciale.
6. Monetele diferitelor state.

Șematismul însuși conține pe 148 de pagini datele privitoare la 146 de institute de bani, societăți pe acții, dela «Solidaritatea» și «Banca Generală de asigurare», dela 55 de însoțiri de credit și dela 6 societăți comerciale, însoțiri de consum și alte întreprinderi românești, indicând la fiecare: firma în toate limbile improtocolate, sediul (comitatul), Nr. telefonului, calitatea de membru la «Solidaritatea», anul fondării, capitalul social, prețul acțiunilor, dividendă pe ultimii trei ani, termenul de perscripțiune al cupoanelor, dreptul de vot, semnarea firmei și foile oficiale ale societății. Mai departe: Numele membrilor din direcțiune, din comitetul de supraveghiere și al directorului executiv, bilanțul și contul Profit & Perdere pe anul 1915, distribuirea profitului net și al cvotei de binefacere.

Un capitol special cuprinde asocierea băncilor noastre, «Solidaritatea», arătând scopurile și menirea acestei însoțiri, în ordine alfabetică pe membrii ei, condițiile de primire, numele membrilor în direcțiune, din comitetul de supraveghiere și ai revizorilor experți ai însoțirii, în fine bilanțul ei pe anul 1915.

După o tabelă a «Dividendei băncilor române pe 1915» urmează două sumare: unul după sedii arătând, în cari orașe și comune, ce întreprinderi economice românești sunt, și altul alfabetic, arătând toate întreprinderile din șematism.

Prețul «Anuarului» pe anul 1917 este K 5-30 inclusiv porto și se poate comanda la Administrația «Revistei Economice» în Sibiu—Nagyszeben.

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă parohia de clasa a III-a Găunoasa cu filiile Cutini și Ciulpez din protopresbiteratul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt: Jumătate din toate venitele din parohie și din filii.

Reflecții să-și înainteze cererile la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis, având a se prezenta în zi de Duminecă sau sâmbătoare la biserică, spre a cânta, cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Hunedoara, la 4/17 Decembrie 1916.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Hunedoara în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopresb. administr.

Mere

calitate mai bună, se caută spre cumpărare. Cine dorește a vinde să se adreseze la administrația foii.

(2) 3-3.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană în Sibiu:**

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

În „Biblioteca meseriașilor români“

- Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șulțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) . . . —60
- Nr. 2. I. Nestroy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca . . . —50
- Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru ceie voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barcianu . . . —60
- Nr. 4. Ioan Lupean: Bucovina n'a învățat și umbra la înșurat, sau Vlăduțul mamei . . . —40
- Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierile vieții. Partea I. Carierile economice, industriale și comerciale . . . —60

Se pot procura dela **Librăria arhidiecezană, Sibiu.**

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

În care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeu“ etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efreim; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de împărtășirea cu s. cuminecătura ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătura; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu **50 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

Redactor responsabil Teodor V. Păcățian.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **200 cor.**

Aceiași legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **180 cor.**

Aceiași legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite cu copcii cu cutie de păstrat **50 cor.**

Evangelia legată în piele roșie cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată foile colorate galben, cu copcii **40 cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Presfintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Înalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În aceasta ediție augmentată, (474 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai înainte de ispovedanie. Învățătură pentru ispovedanie. Rugăciunile sfintei cuminecături. Rugăciunile după sfânta cuminecătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilintă către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul presfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțumită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paraclis al presfintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu explicare.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată solid și cu gust, în culoare roșie, cu **2 cor. 50 fil.** porto 20 fil. Revânzătorilor li se dă **20%** rabat.

A apărut în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15—20 ani, traducere de **Vasile Stan**, profesor la seminarul „Andreian“. Cuprinsul: **Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Perioada fatală. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigaretă...? Păhărelele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șapte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini. Cavalierism și Donchisotism. Viermele neadormit. Orientări. O putere... Noblețea adevărată. Inclinațiile și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor de moșteniți. O obiecțiune și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Impărțirea timpului. Statornicia. Impărțeste ca să învingeri. Puterea de sus Aduas: Sfaturile unui părinte către fiul său.**

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**, exemplar broșat (280 pagini format 8°) cu **2 coroane**.

Revânzătorilor se dă un rabat de **20%**.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de **Dr. I. Lupaș, Săliște.**

Nr. 16—36

Mângăiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.**

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2—, legat cor. 2-60, porto 20 fileri.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeu“, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Christos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în culoare roșie și vopsită cu **30 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Prețurilor, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă **20%** rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori căruia creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl **Teodor V. Păcățian** redactorul „Telegrafului Român“ a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui **G. S. Petrow**, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: **Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu.**

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu**. Prețul unui exemplar e **1 cor. 50 fileri** plus **15 fileri** porto postal.

Revânzătorilor li se dă **20%** rabat.

La Librăria arhidiecezană

se vând cu preț redus:

I. Recvizite pentru fizică.

Instrument arhimedic	„
Glob de aramă	„
Scripte	„
Cumpănă	„
Potcoave magnetice	„
Retorte	„
Sticle pentru udat	„
Prismă	„
Sticle măritoare	„
Vase papilare	„
Vase comunicatoare	„
Vas de ținut apă	„
Pălnic de sticlă	„
Pocale de sticlă	„
Rudă de sticlă și cauciuc	„
Tevi de sticlă	„
Cutii cu peatră brună	„
Sticle cu acid cal-clor	„
Colecțiuni cu mineralii	„
Colecțiunea plantelor	„
Colecțiunea insectelor	„
Colecțiunea corpurilor geometrice	„
Colecțiunea măsurilor	„

II Tabele de intuițiune.

Modelul mașinei de aburi	„
Să ne ferim de beuturi spirituoase	„
Urmările beției	„
Himnuri	„
Cutii, conțin câte 16 tabele din istoria naturală, cutia	„
Orașul	„
Pădurea	„
Munții	„
Primăvara	„
Vara	„
Iarna	„
Curtea țărănească	„
Konyhaker	„
Falutetés	„
Palkó	„
Öreg koldus	„
Madarak etetés	„
Templom	„
Szántás, vetés, boronálás	„
Ruhamóság	„
Rostálás	„
Aratás	„
Asztalos műhely	„
Takács	„
Ösöplés	„
Kovács	„
Czipész	„
Szűretelés	„
Table negre mari pentru școală (lungimea 1'5 m., lățimea 1'25 m.)	„
Stindardul și emblema națională maghiară	„

Biblioteca

„Reuniunii române de agricultură din com. Sibiu“

- Nr. 1. Ținerea vitelor, de **E. Brote** K —
- „ 2. Trifoiul, de **Eugen Brote** . . . —
- „ 3. Prăsierea pomilor, de **Dem. Comșa**
- „ 4. Legea veterinară, de **Inv. Muntean**
- „ 5. Insoțirile de credit (Raiffeisen), de **Dr. Aurel Brote**
- „ 6. Cartea stuparilor săteni, de **Romul Simu**
- „ 9. Povețe pentru stăpînirea gîndacilor de **Maiu**
- „ 10. Darea pe vinuri și favorurile (Inlesnirile) ce face legea în privința ei proprietarilor de vii
- „ 11. Povețe pentru apărarea împotriva gîndacilor, cari sfredelesc mugurii
- „ 12. Scurtă povățuire la stăpînire șoarecilor de câmp
- „ 13. Cum să îmblățim orzul de bere
- „ 14. Viierul român sau Noua cultură a viilor, de **Nicolau Iosif**, învățător
- „ 15. Nutrirea animalelor de casă, de **Aurel Cosciuc**. Op. premiat. Cu 6 ilustrații în text
- „ 16. Cuvinte de îmbărbătare pentru Serbarea pomilor și a paserilor
- „ 17. Monilia, o nouă boală a pomilor, de **Hermann Kern**
- „ 18. D'a'e Pomăritului, sfaturi întocmite de **Astra Hodoș**
- „ 19. Câteva rele incubate în populațiunea dela sate de **Dr. Ion Bucur**, medic
- „ 20. Nimicirea șoarecilor de câmp, îndruări prelucrate după instrucție ministerială